

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان (نوشته از سمیر)

۰۹ فبروری ۲۰۱۷

تهیدستان نیمروز، قربانی استبداد و ستمگری و جنایت غارتگران

ولایت نیمروز یکی از ولایات دوردست افغانستان است که اکثریت مطلق مردم آن، توده های زحمتکش و تهیدستی هستند که از لحاظ اقتصادی و اجتماعی در وضعیت نامطلوب به سر می برند. مردمان زحمتکش این ولایت در طول تاریخ به وسیله طبقات غارتگر، مورد بهره برداری قرار گرفته اند. خان ها، ارباب ها و فئودالان این ولایت به مردم تهیدست این ولایت اجازه نداده اند که مکتب بخوانند تا با سواد شوند و با باسواد شدن بتوانند آگاهی خود را بالا ببرند و راه های نجات خود را از این غارتگران انگلی و طفیلی پیدا کنند.

بر اساس تحقیق اداره احصائیه مرکزی که در بخش های اقتصادی، اجتماعی و دموگرافی ولایت نیمروز انجام داده شده است، بیشتر از ۵۷ درصد مردم نیمروز به مکتب نرفته اند و اگر رفته هم باشند، حتی صنف اول را تمام نکرده اند که بدینصورت نیم بیشتر مردم این ولایت مطلق بی سواد هستند. بی سواد مردم سبب شده است که این تهیدستان از طرف زمینداران که با قدرت و دولت حاکم هر دوره رابطه مستحکمی داشته اند، مورد بهره کشی قرار بگیرند.

در عین زمان تحقیق فوق الذکر نشان می دهد که ۵۸.۲ درصد نفوس جوان این ولایت هیچ کار نکرده اند و در واقعیت بیکار هستند. جوانان نیمروز که بخش اعظم آنان در ولسوالی های این ولایت زندگی می کنند، زمینه های کاری ندارند و اکثراً بیکار هستند. بیکاری سبب می شود که این کتله عظیم جوانان در فقر و تنگدستی به سر برده و اربابان منطقه از آنان به حیث نیروی بیکار کار بگیرند و یا به ایران رفته و رژیم جنایتکار آخوندی ایران آنان را مورد بهره کشی مضاعف قرار دهند.

در نیمروز، مثل اکثر ولایات کشور ما، آنانی حکم رانده اند که در مخالفت با زحمتکشان قرار داشته اند و در خدمت سلطنت و غارتگران خارجی و داخلی و همین بوده که توده های تهیدست نیمروزی را غارت و استثمار کرده اند. استبداد، ستمگری و جنایت غارتگران سبب شده است که بیشتر از نیم نفوس این ولایت فقیر و نادر از برکت سواد محروم بمانند.

زحمتکشان باید بدانند که فرستادن فرزندان شان به مکتب، برداشتن اولین گام برای رهایی از ستم و بربریت چپاولگران است. زیرا سواد سبب می شود که فرزندان زحمتکشان بتوانند برای بلند بردن آگاهی و شعور سیاسی شان کار کند، راه های نجات شان را جست و جو نمایند و سایر زحمتکشان را آگاه بسازند و با همبستگی برای رهایی از ستمگری کار و

تلاش نمایند. زحمتکشانشان باید بدانند که برای نجات از بربریت و ستم غارتگران، سواد به تنهایی کافی نیست. در کنار سواد، آگاهی و تعهد برای نجات از هر نوع ظلم و ستم می تواند در راستای رهایی زحمتکشانشان از هر نوع جنایت و ستم و سیادت مؤثر واقع شود. مکتب رفتن، اولین گام برای آگاهی زحمتکشانشان است، پس بر ما زحمتکشانشان است که فرزندان خود را به مکتب بفرستیم تا با سواد شوند و بتوانند راه های نجات شان را از غارتگران پیدا کرده، آزاده و سرفراز زندگی کنند.